

УДК [347.19+347.7] (477)

Юрій Жорнокуй,*докт. юрид. наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ*

«КОРПОРАЦІЯ»: СУЧАСНИЙ СТАН ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Стаття присвячена порівняльному аналізу положень законодавства України, Німеччини, Франції та Англії щодо розуміння категорії «корпорація» та можливості її імплементації в національне законодавство нашої держави. Істотні відмінності між законодавством України та країн Європейського Союзу, що зумовлені історією їх розвитку і особливостями національного правопорядку, багато в чому пояснюють відсутність єдиного розуміння поняття «корпорації» та вживання його у різних значеннях, а також відсутність чіткого визначення організаційно-правових форм корпорацій.

Ключові слова: юридична особа, корпорація, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, повне товариство, командитне товариство.

Відповідно до Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» на першому етапі виконання цієї Програми однією з пріоритетних є сфера законодавства про компанії. Вказані положення залишилися майже декларативними, особливо у контексті питання приведення корпоративного законодавства України у відповідність до *acquis communautaire*¹, зокрема питання щодо організаційно-правових форм юридичних осіб (корпорацій).

Постановка проблеми. Чому так сталося? На це питання досить складно дати однозначну відповідь, оскільки зазначене стосується не лише правової наукової спільноти², але й політичних течій та економічних кіл. Часто просте небажання законодавця (через затягування правотворчого процесу) зумовлює «гальмування» євроінтеграційних процесів України (наприклад, прийняття Закону України «Про товариства з обмеженою відповідальністю»). З іншого боку, чи варто безумовно переймати всі положення європейського законодавства, не враховуючи вітчизняних традицій чи навіть прорахунків або неузгодженостей між законодавствами різних

країн Європи та, наприклад, директивами Європейського Союзу (далі – ЄС).

Метою статті є порівняльний аналіз визначення категорії «корпорація» за законодавством в Україні та країнах ЄС.

Аналіз законодавства закордонних країн становить інтерес, оскільки дозволяє зрозуміти, яким чином формуються національні підходи, у т. ч. під впливом міжнародних стандартів регулювання. Інститут юридичної особи традиційно ґрунтувався на внутрішньодержавному регулюванні, оскільки у ньому відображалися національна специфіка і традиції. Однак саме для сфери корпоративного управління найбільше є характерними процеси гармонізації правового регулювання.

Цивільний Кодекс України (ст. 83) містить норму, де закріплено поділ не юридичних осіб, а товариств на підприємницькі та непідприємницькі. Таке розмежування юридичних осіб, у т. ч. корпорацій³, формально не відоме європейським правопорядкам. Для більшості закріплених ними корпоративних форм не має значення характер спільної мети – «матеріальний» (у т. ч. підприємницький) або «ідеальний» (некомерційний). Названий поділ є особливістю українського корпоративного права. Разом із тим західноєвропейське право знає «корпорації з ідеальною метою». Такими є союзи, які не вправі займатися підприємницькою діяльністю і статус яких через це істотно відрізняється від статусу «корпорацій торгового права», а також німецькі «партнерства» і «європейські економічні об'єднання за інтересами». З цієї точки зору можна вести мову і про певну диференціацію західноєвропейських корпорацій.

Корпораціями за законодавством України на відміну від європейських правопорядків визнаються лише правосуб'єктні об'єднання –

³ В юридичній літературі обстоюється позиція про розуміння корпорації як різновиду юридичних осіб [3, с. 25].

¹ Під вказаною термінологією загально прийнято розуміти сукупність різних принципів, правил і норм, напрацьованих у рамках Європейського Союзу, які підлягають обов'язковому збереженню у процесі його існування та подальшого розвитку.

² За останній рік в Україні захищено два дисертаційні дослідження на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук (12.00.03), що присвячені з'ясуванню проблемних питань юридичних осіб. Поруч із позитивними аспектами, які варто зраховувати до переваг відповідних досліджень, варто згадати й про те, що їх автори (А. В. Зеліско та О. І. Зозуляк), детально вивчаючи законодавство країн ЄС, не висловлюють власної чіткої позиції щодо можливості застосування у законодавстві України категорії «корпорація» у контексті вивчення відповідно «підприємницьких юридичних осіб приватного права» та «непідприємницьких юридичних осіб» [1; 2].

юридичні особи⁴. У свою чергу, за західноєвропейським законодавством статус юридичної особи для корпорації не є обов'язковим, оскільки далеко не всі приватні корпорації є юридичними особами⁵. Така ситуація має місце в тих західноєвропейських правових системах, де відсутнє відокремлене торгове право. Так, швейцарські «колективні товариства», що не визнаються юридичними особами (аналог повного товариства), і командитні товариства тим не менше в силу ч. 2 ст. 552, ст. 553, ч. 3 ст. 594 та ст. 595 Закону про зобов'язальне право (є П'ятою частиною Швейцарського Цивільного кодексу) підлягають реєстрації в торговому реєстрі навіть у разі, коли вони не здійснюють діяльності «комерційного характеру», оскільки закон традиційно виходить із того, що вони створюються виключно фізичними особами для спільного здійснення підприємницької діяльності під спільною фірмою (одним найменуванням). Це принципово відрізняє їх від «простих товариств», створених на основі договору, який не підлягає реєстрації (ст. 530 вказаного Закону).

Загалом у західноєвропейських правових системах перелік корпорацій обмежений таким досить невеликим «набором» із восьми традиційних організаційно-правових форм:

– три види неправосуб'єктних об'єднань осіб – просте (в т. ч. негласне), повне (в німецькому праві має назву «відкрите», а в швейцарському – «колективне») і командитне товариства;

– п'ять корпорацій, що є юридичними особами, – АТ, акціонерна командита (часто вважається різновидом АТ), ТОВ, кооператив і некомерційне об'єднання (союз). Класичний європейський стандарт із восьми корпоративних форм не є принципово виключним, а допускає різного роду варіації з урахуванням національних особливостей і сучасних тенденцій економічного розвитку. Разом із тим у європейському корпоративному праві діє принцип вичерпного переліку видів корпорацій. Відповідно до нього не допускається створення корпорації договором засновників у якій-небудь формі, прямо не передбаченій законом, навіть якщо йдеться про неправосуб'єктну організацію [5, с. 26-28].

На відміну від «об'єднань осіб» «об'єднання капіталів»⁶ є юридично відокремленою від

учасників організацією, яка як самостійний суб'єкт права несе і самостійну відповідальність за власними боргами. Це стосується акціонерних товариств (далі – АТ) і товариств з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ), а також визнаних низкою європейських правових систем самостійного виду корпорацій – «командитного товариства на акціях». Усі вони управляються спеціально створеними для цього органами, які виступають щодо учасників корпорації у ролі своєрідних «третіх осіб». Відсутність особистої відповідальності учасників таких корпорацій за загальними зобов'язаннями надає особливу важливість наявності імперативних норм закону про захист інтересів їх кредиторів, перетворюючи їх створення й удосконалення в одне із загальновизнаних головних завдань корпоративного права.

У свою чергу, учасники повністю або частково неправосуб'єктних об'єднань осіб, або «особистих товариств», несуть необмежену і до того ж солідарну відповідальність особистим майном за боргами товариства. Будь-який учасник товариства може виступати від його імені та вести його справи, що виключає необхідність створення спеціальних органів управління, а відповідно, й особливої організаційної структури товариства (в цьому розумінні самі учасники є органами корпорації). Такими є повні (інша назва «відкриті», або «товариства з колективним іменем») і командитні товариства [5, с. 36–37].

У ЄС до правосуб'єктних корпорацій належать не лише «об'єднання капіталів», але й кооперативи і союзи. Багато кооперативів (споживчих) фактично не здійснюють підприємницьку діяльність, а союзи у ряді правових систем взагалі вважаються некомерційними корпораціями, що діють виключно з «ідеальною метою». Проте всі вони є юридичними особами, а в доктрині об'єднуються разом із комерційними корпораціями («господарськими товариствами») поняттям корпорацій у вузькому сенсі слова [8, с. 170].

Однак, незважаючи на вказане, кожна з європейських країн має особливості у визнанні/невизнанні тих чи інших об'єднань юридичними

⁴ Власна позиція автора цієї статті була висловлена ще у 2009 році і з часом лише тільки посилилася під більш детальним вивченням європейського корпоративного права [4].

⁵ Для більшості західноєвропейських правових систем традиційною є відсутність цивільної правосуб'єктності у так званих «об'єднань осіб», або «особистих товариств» – повних і командитних. Вони визнаються суб'єктами лише в торговому праві, оскільки їх учасники діють під загальною вивіскою («фірмою»), а самі ці корпорації підлягають реєстрації в торговому реєстрі і можуть вчиняти правочини від свого імені, хоча їх учасники солідарно несуть необмежену особисту майнову відповідальність перед кредиторами корпорації. Їх справи може вести будь-який з учасників, що виключає наявність спеціальних органів управління, а тим самим – і особливої організаційної структури (в цьому розумінні самі учасники є «органами» корпорації).

⁶ Традиційно товариство і корпорація розуміються як союз осіб і союз капіталів у їх органічній єдності. При цьому особистісний елемент участі у тому чи іншому утворенні поступово замінюється капіталом. Найбільш значною особиста участь є у повних, командитних товариствах, кооперативах, учасники яких беруть участь в них своєю працею, і безпосередньо в управлінні ними. Натомість капітал (участь капіталом) відіграє другорядну роль, оскільки ця форма об'єднання осіб не вимагає значних капіталовкладень. Зменшення ролі особистої участі і, навпаки, підвищення значення участі капіталом спостерігається в АТ, ТОВ та товариств з додатковою відповідальністю, для створення яких необхідним є формування статутного капіталу. Сутність наділення товариства капіталом полягає в його подальшому обов'язковому цільовому використанні особами, які не мають до нього жодного відношення, не беруть участі ні своєю волею у його створенні, ні своїм капіталом у формуванні його майна [6, с. 29–30; 7, с. 305–306].

особами, а як наслідок, таких юридичних осіб корпораціями чи надання статусу корпорації неправосуб'єктному об'єднанню⁷.

Усі юридичні особи в Німеччині поділяються на юридичні особи приватного і юридичні особи публічного права. Юридичними особами приватного права визнаються: а) союз; б) товариство взаємного страхування; в) ТОВ; г) командитне товариство на акціях⁸; д) АТ; е) кооператив; є) фонд [9, с. 45–46]. З урахуванням дуалізму приватного права Німеччини приватні юридичні особи поділяються на юридичні особи цивільного та корпоративного (торгового) права. Юридичні особи корпоративного права поділяються на дві групи: господарські товариства із залученням капіталом (АТ, ТОВ, командитне товариство на акціях) та корпоративні об'єднання⁹ (кооператив, товариство взаємного страхування). Об'єднання капіталів підлягають ще й додатковому правовому регулюванню, що здійснюється за допомогою спеціальних законів. Так, діяльність ТОВ регламентована Законом «Про товариства з обмеженою відповідальністю» [10, с. 50–74]. У свою чергу, АТ підпорядковані нормам Закону «Про акціонерні товариства» [11, с. 163–327].

У сучасній німецькій юридичній літературі термін «корпорація» частіше за все використовується для позначення юридичних осіб¹⁰, що є об'єднаннями з яскраво вираженою організаційною самостійністю щодо своїх учасників (членів). Ці об'єднання мають спеціальні органи, які ведуть справи від імені об'єднання. Для таких юридичних осіб характерною є також відносно вільна участь (членство) [12, с. 49]. Такі особи поділяють на дві групи: до першої

⁷ Наприклад, за німецьким законодавством договірні об'єднання осіб, засновані на особисто-довірчих відносинах учасників, не є юридичними особами. До них, у т. ч. відносять: а) повне товариство і його змішані форми (ТОВ і компанія у формі повного товариства, АТ і компанія у формі повного товариства); б) командитне товариство і його змішані форми (ТОВ і компанія у формі командитного товариства, АТ у формі командитного товариства). Учасники договірних об'єднань, створених на особисто-довірчих відносинах, несуть солідарну необмежену відповідальність перед кредиторами (майно, що належить таким товариствам є спільною власністю їх учасників) [9, с. 45, 48, 56].

⁸ За загальним правилом командитне товариство на акціях складається хоча б з одного учасника, який необмежено відповідає всім своїм майном перед кредиторами товариства (комплементарій), а інші беруть участь у поділеному на акції статутному капіталі і не відповідають за зобов'язаннями товариства (командитисти). Однак після проведення у 2005 році реформи командитних товариств можливим стало створення такого товариства одним учасником з поєднанням в одній особі функцій комплементарія і командитиста.

⁹ Під корпоративним об'єднанням у приватному праві розуміється юридична особа, що складається із окремих фізичних чи юридичних осіб. Такі об'єднання складаються з членів, а існування самого об'єднання не залежить від зміни його членів.

¹⁰ У Німеччині юридичні особи приватного та публічного права є повноцінними і самостійними суб'єктами права [9, с. 44].

групи об'єднань належать АТ і ТОВ, які є об'єднаннями капіталів; до другої – товариства, що є об'єднаннями осіб або персональними об'єднаннями, – повне товариство, командитне товариство¹¹ і так зване негласне товариство.

У французькому законодавстві про юридичні особи термін «корпорація» не використовується. Для характеристики підприємницьких корпорацій є термін «торгове товариство», статус якого регламентується Торговим кодексом Франції [13, с. 144–346].

За законодавством Франції юридичними особами приватного права є: товариства, асоціації, об'єднання економічних інтересів та фонди. Товариство іменується торговим, якщо його діяльність полягає у веденні комерційної діяльності. Французькому праву відомі такі види торгових товариств: АТ¹², спрощене АТ, ТОВ¹³, товариство однієї особи з обмеженою відповідальністю, повне товариство, командитне товариство, європейське товариство [9, с. 98]. Французьке законодавство не виділяє поняття кооперативу в якості окремої організаційно-правової форми. Зазвичай кооперативи існують у формі ТОВ з перемінним капіталом чи АТ з перемінним капіталом.

У французькій правовій доктрині повні та командитні товариства іноді називають «гібридними товариствами», а в італійському праві за ними визнається «можливість мати власну правоздатність», хоча вони і не є звичайними юридичними особами [5, с. 38].

Для англійського права характерним є те, що у його рамках первісно отримали розвиток договірні форми підприємницької діяльності, такі як агентські договори і товариства (союзи осіб), які протягом тривалого часу дозволяли певною мірою компенсувати прагнення бачити в юридичній особі штучний суб'єкт права – свого роду фікцію. Відносини всередині юридичної особи безпосередньо під час оцінки дій її засновників самою юридичною особою та/або її учасниками, між директорами і юридичною особою та/або її учасниками вивчаються як агентські правовідносини [9, с. 20].

В Англії відсутнє спеціальне законодавство, що регулює інститут юридичної особи як самостійної категорії. Конструкція юридичної особи – legal entity, body corporate – описується в рамках правових актів, що регулюють діяльність відповідних інститутів. Значна кількість положень, які

¹¹ При цьому діяльність повного і командитного товариства регулюється нормами торгового права, а не корпоративного права, оскільки вони, за законодавством Німеччини, не визнаються юридичними особами (§ 105–160 Торгового уложення Німеччини; § 161–177а Торгового уложення Німеччини).

¹² На відміну від законодавства України акціонерне товариство у Франції повинно мати не менше семи засновників та семи акціонерів.

¹³ На відміну від законодавства України ТОВ у Франції у випадку перевищення встановленого законом ліміту чисельності товариства (не більше 100 учасників) має припинити свою діяльність протягом року.

стосуються інституту юридичної особи, містяться у законодавстві про компанії, якою розуміється особа, створена шляхом реєстрації необхідних документів, що підтверджується сертифікатом інкорпорації (certificate of incorporation), який видається Реєстратором компаній (Registrar of Companies). Компанія є універсальною формою об'єднання осіб для здійснення підприємницької діяльності. Компанії можуть функціонувати і як некомерційні організації, які не ставлять за мету отримання прибутку.

За англійським законодавством лише корпорації мають права юридичної особи. Традиційно виділяються два основні типи корпорацій. Корпорації, що становлять групу осіб, або асоційовані корпорації (corporation aggregate), і так звані одноосібні корпорації (corporation sole). Одноосібні корпорації мають спеціальний правовий статус, який проявляється безпосередньо в тому, що на них практично не поширюється дія англійського законодавства про компанії. Їх статус визначається або окремим актом парламенту, або загальним правом [9, с. 26; 12, с. 53].

Асоційовані корпорації – це корпорації у власному розумінні цього слова, іншими словами, юридичні особи, створені на засадах участі (членства). Залежно від мети діяльності виділяють комерційні корпорації (business corporations), створені з метою отримання прибутку, і некомерційні корпорації (non profit-making corporations), які не мають на меті отримання прибутку. Комерційні корпорації називаються компаніями. У наш час існує дві основні класифікації компаній. Відповідно до ст. 1 англійського Акта «Про компанії», компанія може бути створена як з обмеженою відповідальністю, так і без неї. Таким чином, залежно від характеру відповідальності учасників за боргами компанії вони поділяються на *приватні компанії з обмеженою відповідальністю* (company limited by shares); публічні компанії з обмеженою відповідальністю (public companies limited by shares); на компанії, учасники яких беруть на себе зобов'язання виплатити кредиторам компанії певну суму у разі ліквідації компанії (company limited by guarantee); нарешті, компанії з необмеженою відповідальністю (unlimited company).

З точки зору англійського законодавства компанія є штучним утворенням, що має власну «персональність», яка є відмінною від її засновників. Компанія може не існувати фізично, однак визнаватися такою, що має власну правоздатність як самостійна сторона в договорах, у зобов'язаннях із завдання шкоди. За англійською компанією визнається самостійна (обмежена) відповідальність (limited liability), відмінна від відповідальності її учасників, акціонерів, директорів.

В англійському праві історично склалося значно більш вузьке розуміння корпорації (компанії), ніж у континентальному європейському праві. До цієї категорії включаються навіть не всі корпоративні юридичні особи, а лише business corporation (або company) – аналог

європейських об'єднань капіталів. Англійське корпоративне право також виділяє партнерства (partnership), що нагадує європейські торгові товариства – об'єднання осіб, і власне корпорації (company), по суті, аналогічні європейським корпораціям – об'єднанням капіталів. При цьому предмет англійського корпоративного права становить виключно статус визнаних юридичними особами корпорацій (компаній), але не партнерств.

Принципова особливість корпоративного права в Україні полягає в тому, що історично склалося визнання юридичної особистості за повними та командитними товариствами (за умови збереження вільного визначення внутрішньої структури та особистої необмеженої солідарної відповідальності їх учасників за спільними боргами). Це не повністю звичне для західноєвропейських правових систем законодавче рішення пов'язане з урахуванням національних традицій.

Натомість українському праву невідомі такі організаційно-правові форми юридичних осіб, як командитне товариство на акціях та союзи, які визнаються рядом країн ЄС корпораціями. Не можна також не відзначити появу так званих наднаціональних компаній, до числа яких, перш за все, варто віднести «Європейське товариство» (Societas Europaea).

Отже, західноєвропейське законодавство та правова доктрина країн ЄС чітко розмежовує правове становище корпорацій, що є юридичними особами, і корпорацій, що наділені «обмеженою правосуб'єктністю» (неправосуб'єктні в цивільно-правовому розумінні). Таким чином, поняттям корпорації в західноєвропейських правових системах охоплюються як юридичні особи корпоративного типу, так і неправосуб'єктні «об'єднання осіб».

У наш час є досить істотні відмінності між законодавством України та країн ЄС, що зумовлені історією їх розвитку і особливостями національного правового порядку. Багато в чому саме це пояснює відсутність єдиного поняття «корпорація» та вживання його у різних значеннях, а також чіткого визначення організаційно-правових форм корпорацій за законодавством ЄС. У свою чергу, різноманітність у внутрішньому законодавстві країн європейського співтовариства щодо окреслення організаційно-правових форм корпорацій свідчить про неможливість уніфікованого їх тлумачення. Як наслідок, українському законодавцю у контексті євроінтеграції досить складно визначити орієнтири розвитку корпоративного законодавства.

У контексті інтеграції до ЄС, враховуючи тенденції близькості системи права України та Німеччини, нам необхідно орієнтуватися насамперед на німецький підхід до розуміння «корпорації». Хоча це й не виключає «вкраплення» норм французького права в частині розширення організаційно-правових форм корпорацій та доповнення німецької моделі (щодо визнання корпораціями повних та командитних товариств). З огляду на це, необхідно позбавитися звичного безсистемного запозичення тих конструкцій континентального

права, які докорінно розмивають уявлення про юридичну особу (у розумінні українського законодавства та правової доктрини) і вносять хаос у наявну систему законодавства України. Це стосується визнання корпораціями неправосуб'єктних об'єднань.

Список використаних джерел:

1. Зеліско А. В. Підприємницькі юридичні особи приватного права як суб'єкти цивільних відносин : монографія / А. В. Зеліско. – Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника, 2016. – 445 с.
2. Зозуляк О. І. Непідприємницькі юридичні особи як суб'єкти цивільного права: теоретичний та практичний аспекти : монографія / О. І. Зозуляк. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2017. – 432 с.
3. Спасибо-Фатеева И. В. Взгляд на юридическое лицо как систему контрактов / И. В. Спасибо-Фатеева // Проблемы гражданского права и процессу : материалы науч.-практ. конф., посвященной памяти проф. О. А. Пушкина (25 травня 2013 р.). – Харків: Харків. нац. ун-т внутр. справ; Золота миля, 2013. – С. 25–31.
4. Жорнокуй Ю. М. Проблемні питання визначення поняття «корпорація» та її ознак / Ю. М. Жорнокуй // Підприємництво, господарство і право. – 2009. – № 8. – С. 28–32.
5. Суханов Е. А. Сравнительное корпоративное право / Е. А. Суханов. – Москва: Статут, 2014. – 456 с.
6. Корпоративне управління : монографія / за ред. проф. І. Спасибо-Фатеевої. – Харків: Право, 2007. – 500 с.
7. Спасибо-Фатеева И. В. Цивилистика: на шляху формування доктрин : вибр. наук. пр. – Харків: Золоті сторінки, 2012. – 696 с.
8. Суханов Е. А. Очерк сравнительного корпоративного права / Е. А. Суханов // Проблемы развития частного права : сб. ст. к юбилею В. С. Ема / отв. ред. Е. А. Суханов, Н. В. Козлова. – Москва: Статут, 2011. – С. 156–198.
9. Юридические лица в гражданском праве зарубежных стран: монография / отв. ред. Н. Г. Семилотина. – Москва: Ин-т зак-ва и сравнит. правовед. при Правительстве РФ: ИНФРА-М, 2015. – 432 с.
10. Торговое уложение Германии. Закон об акционерных обществах. Закон об обществах с ограниченной ответственностью. Закон о производственных и хозяйственных кооперативах. Deutsches Handelsgesetzbuch, Aktiengesetz, GmbH-Gesetz, Genossenschaftsgesetz / Сост. В. Бергман ; пер. с нем. Е. А. Дубовицкой. – Москва: Волтерс Клувер, 2005. – 624 с.
11. Германское право. Ч. 2. Торговое уложение и другие законы / пер. с нем. – Москва: Междунар. центр фин.-эконом. развит., 1996. – 413 с. – Серия «Современное зарубежное и международное частное право».
12. Ломакин Д. В. Корпоративные правоотношения: общая теория и практика ее применения в хозяйственных обществах / Д. В. Ломакин. – Москва: Статут, 2008. – 511 с.
13. Коммерческий кодекс Франции / предисл., пер. с фр., доп., словарь-справ., коммент. В. Н. Захватаева. – Москва: Волтерс Клувер, 2008. – 1272 с.

Статья посвящена сравнительному анализу положений законодательства Украины, Германии, Франции и Англии в отношении понимания категории «корпорация» и возможности ее имплементации в национальное законодательство нашей страны. Существенные отличия между законодательством Украины и стран Европейского Союза, обусловленные историей их развития и особенностями национального правового порядка, во многом объясняют отсутствие единого понимания «корпорации» и употребления его в разных значениях, а также отсутствие четкого определения организационно-правовых форм корпораций.

Ключевые слова: юридическое лицо, корпорация, акционерное общество, общество с ограниченной ответственностью, полное общество, коммандитное общество.

The article is focused on the comparative analysis of the provisions of Ukrainian, German, French and England legislation in understanding the category «corporate entity» and the possibility of its implementation into national legislation of our state. Essential differences between legislation of Ukraine and European Union countries due to the history of their development and features of the national public order largely explain the lack of a single understanding of a «corporate entity» and its application in different terms, as well as a clear definition of organizational and legal forms of corporate entities.

Key words: legal entity, corporate entity, joint-stock company, limited liability company, no-limited company, limited partnership.

